

Dobrý den, děkuji vám za zajímavé informace.

Dostala jsem se ke svému počítači až nyní. V práci jsem dosti dlouho, máme problémy s organizací, takže často zastupuji a nevím, jak se to bude odvíjet dál. Takže dojíždím na dvě strany - podle dané situace. Fotografie svých předků nějak mám, pošlu vám je později. Nejde mi skenování, prozatím a v práci to zatím není možné, ale určitě to nějak zařídím, nezlobte se. Děkuji za pochopení.

Fotografie, kterou jste mi zaslal, souhlasí. Na dotaz mého tatínka Vojtěcha - kdo je na té fotografii, nevěděl. Pamatuji si, když jsem byla ještě malá, že jsme měli také tyčkový plot, ale tenkrát to asi mívali všichni. Myslím si, že to asi byla nejbližší rodina u toho dítěte v rakvi. Tenkrát nosily mladé ženy šátky, takže navenek působily starší. Moje prastařenka - Josefa Kutá, rozená Dočkalová, pocházela z Náměště na Hané. Vzala si Aloise Kutého, mého pradědečka. Jeho rodina pocházela z Laškovského Dvorku. Tak nevím, jest-li fotografie je z L.D.? Když se vzali, měli v Kníničkách původně malý domek. Postupně vybudovali hospodářské stavení. Vždycky můj tatínek Vojtěch vyprávěl, že stařenka Josefka, utkala kus plátna a šla ho přes les k Prostějovu prodat Židovi a zase přistavěli prý kus domu. Myslím si, že to bylo dosti nadnesené, protože stařenka Josefka prý byla velmi hodná a svým vnoučatům (z vyprávění tatínka) se dosti věnovala, pečovala o ně a hodně si s nimi zpívala. Tatínek vždycky vyprávěl, že stařenka Josefka si s ním zpívala koledu, jako např. "Pásli ovce Valaši", kterou nám tatínek zpíval a říkal, že ho stařenka Josefka houpávala a zpívala. Zřejmě to mého tatínka tenkrát dosti ovlivnilo. Našla jsem úmrtní list Viktorie Šoustalové, že zemřela v Kníničkách. Byla to rodina stařenky Josefky z matčiny strany a pocházela z Čech pod Kosířem. Byla to tetička se strýčkem a nemohli mít děti, vždy jim to zemřelo. Stařenka Viktorii opatrovala do její smrti, proto ten úmrtní list, že zemřela v Kníničkách. Domnívám se, zda-li odtud neplynula finanční výpomoc prastařence Josefce a prastařečkovi Aloisovi. Fotografie prastařenky Josefky, prastařečka Aloise a jejich tří dětí - nejstaršího syna Aloise, mého dědečka a jeho prostřední sestry Filomény a mladší Marie, mám. Filoména a Marie zůstaly svobodné, bezdětné. Fotografie vám pošlu později. Pamatuji si Marii, která dožila v Olomouci, ale pečovala o hrob v Drahanovicích, kde jsou všichni - celá rodina: prastařeček, prastařenka, Josefka, i moji rodiče pochováni. Nejsou bohužel všichni vyobrazení na pomníku. Mojí pratetě Marii jsem slíbila (jako tenkrát ještě studentka) že se budeme o hrob v Drahanovicích starat. Prateta Filoména, když zemřela, vím to z vyprávění tatínka, tak ji měli v místní kapličky v Kníničkách přes noc a stařenka Josefka tam s ní prý byla. Stařenka Josefka nechala udělat místní kříž. Je tam psáno od dobrodince z Kníniček. Všichni starší vědí, že to stařenka Kutá Josefka zaplatila. Z osobních důvodů tam nechtěla svoje jméno, vím to od tatínka. Mimochodem pochovala svého manžela, syna Aloise, mého dědečka, dceru Filoménu. Byla velmi štedrá ke svým vnukům - Vojtěchovi a tetě Gustě. Můj tatínek ovládal několik hudebních nástrojů a stařenka ho v tom podporovala a platila. Můj tatínek zdědil hudební nadání po svém tatínkovi a dědečkovi, kteří hráli v místní Müllerovské kapele, která byla na tehdejší dobu velmi populární. Můj tatínek si hudební školu nedodělal, byl za války povolán a pak už se k tomu nevrátil, dost ho to mrzelo, ale hrával např. na Vánoce, zpívali jsme koledy nebo hrával půlnoční u kapličky koledu "Tichou noc", krásně se to nad lesy neslo - vzpomínka na dětství. Zdědila to po něm moje neteř Lucie, chodila do lidovky, hrála i v Bruselu se školou i jinde. Nechala toho, což je škoda. Se svým přítelem podnikají a úplně se jinak nasměrovaly, teď jiná doba. Na Vánoce jsme byli navštívit neteř Lucii a celou její rodinu. S Vojtíškem, bude mít v březnu 3 roky, jsem zpívala koledy, takže si myslím,

že má sluch a cítí hudbu, asi tam něco bude a Lucinka ho v tom podporuje, je to naše zlatíčko!

Další info: Moje babička Marie Kutá, rozená Turková, pocházela z Drahanovic. Provdala se do Kníniček, vzala si mého dědečka Aloise Kutého a měla s ním mého tatínka Vojtěcha a dceru Gustu. Pocházela z 9 dětí - tedy měla 8 bratrů. Všichni, kromě jednoho byli lesáci, tak asi odtud to můj bratr podědil. Ten poslední bratr - Miroslav Turek, říkali mu Slávek, pracoval na velvyslanectví - tenkrát ve Francii, utekl tam se svoji ženou a založili tam rodinu. Potom bydlel v Americe. Můj tatínek-jako mladý a teta Gusta několikrát u svého strýce Slávka, pobývali ve Francii. V loni jsem poslouchala pořad v rádiu o prezidentu Benešovi, bylo tam řečeno, Miroslav Turek s Benešem podepsali důležitý tenkrát dokument, tak jsem zpozorněla, už nevím o co tam šlo. To jen tak mimochodem. Babička s dědečkem jsou pochováni v hrobě Kutých. Mimochodem její rodina Turková má také v Drahanovicích hrob, tam jsou pochováni její rodiče.

Manželka mého bratra, Mirka, se jmenuje Miloslava Kutá, rozená Pírková. Maminku ještě má - Miloslavu Pírkovou rozená Šímová, letos bude mít 82 roků, takže je narozena 1938. Otec - František Pírko - dávno nežije. Paní Pírková bydlí v Hranicích na Moravě. Přítel Lucie Kuté - Mirkové dcery, se jmenuje René Procházka. Jejich syn Vojtěch se jmenuje Vojtěch Procházka a je narozen 26.3.2017.

Moje maminka Květoslava Kutá, rozená Muzikantová, pocházela z Nových Dvorů z Náměště na Hané, nyní je to Novodvorská ulice. Jako děti jsme tam trávili prázdniny, máme na to krásné vzpomínky. Dům jsme před několika lety, po smrti příbuzných, prodali. Rodiče mojí maminky byli živnostníci. Babička Marie pocházela z hospody, rozená Ošťádalová, byla z hodně dětí. Dědeček Augustin, pocházel z domu vedle hospody a měl řeznictví. Vzali se a věnovali se hospodářství a řeznictví. Měli 3 dcery: nejstarší Marii, pak Libuši a nejmladší - moji maminku Květoslavu. Mezi dcerami byl dosti věkový rozdíl. Moji maminku měla babička ve 40 letech. Moje maminka byla narozena 8.7.1934 a jejich maminka Marie, moje babička, jim zemřela týž rok na Vánoce. Takže to měl dědeček Augustín těžké. Zemřel do 3-4 let po smrti své ženy Marie. Moje maminka a její 2 sestry byly sirotci, měly své poručníky a bylo to pro ně velmi těžké a složité období - vím z jejich vyprávění, když jsme tam jako děti pobývali o prázdninách. Podrobnosti nevím. Moji maminku vychovala její nejstarší sestra Marie, která se dobře vdala a neměla vlastní děti, byla o 14 let starší od moji maminky, proto ji tak oslovovala "mami" a měly spolu do smrti krásný vztah. Jejich prostřední sestra Libuše, byla ekonomka a před důchodem dělala překladatelku na přírodověd. fakultě v Olomouci. Zemřela 4 roky po smrti mé maminky. Nikdo z nich už nežije.

Takže to je tak asi vše, co jsem vám chtěla napsat. Píši večer, mám brýle, tak se omlouvám za případná chyby. Píši tak, jak mně jdou myšlenky, na co jsem si vzpomněla, asi by to chtělo trochu uspořádat, omlouvám se za svoje osobní prožitky - dodatky z dětství, asi vám nic neřeknou, ale vypovídají trochu, jak kdysi naši předci žili. Foto - dokumenty vám zašlu, jak to bude možné. Asi se v rodokmenu stal omylem překlep. Já Marie Kutá jsem narozena 6.8.1958. Bylo tam uvedeno 1957, ale nevadí, když to nepůjde.....

Mějte se hezky a snad vám moje skromné informace objasní mnohé neznámé o našich společných předcích.

Zdravím M.K.

10.2. 2020